Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0488/2016 }
B8-0489/2016 }
B8-0490/2016 }
B8-0491/2016 }
B8-0492/2016 }
B8-0493/2016 } RC1

25.4.2016

SPOLEČNÝ NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 128 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu

a nahrazující návrhy usnesení předložené skupinami:
ALDE (B8-0488/2016)
PPE (B8-0489/2016)
ECR (B8-0490/2016)
Verts/ALE (B8-0491/2016)
GUE/NGL (B8-0492/2016)
S&D (B8-0493/2016)

o útocích na nemocnice a školy jako porušování mezinárodního humanitárního práva
(2016/2662(RSP))

Andrzej Grzyb, Anna Záborská, Cristian Dan Preda, Davor Ivo Stier
za skupinu PPE
Elena Valenciano, Enrique Guerrero Salom, Pier Antonio Panzeri, Norbert Neuser, Josef Weidenholzer, Doru-Claudian Frunzulică
za skupinu S&D
Mark Demesmaeker, Nirj Deva, Eleni Theocharous
za skupinu ECR
Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Charles Goerens, Louis Michel, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Paavo Väyrynen, Renate Weber, Hilde Vautmans
za skupinu ALDE

Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey, Kateřina Konečná, Merja Kyllönen, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo, Tania González Peñas, Marie-Christine Vergiat, Kostas Chrysogonos, Jiří Maštálka, Patrick Le Hyaric, Marisa Matias, Barbara Spinelli, Martina Anderson, Lynn Boylan, Matt Carthy, Liadh Ní Riada
za skupinu GUE/NGL
Barbara Lochbihler, Keith Taylor, Ernest Urtasun, Yannick Jadot
za skupinu Verts/ALE
Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Beatrix von Storch, Rolandas Paksas, Isabella Adinolfi, Yannick Jadot
za skupinu EFDD

Usnesení Evropského parlamentu o útocích na nemocnice a školy jako porušování mezinárodního humanitárního práva
(2016/2662(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na Ženevské úmluvy a další právní nástroje v oblasti mezinárodního humanitárního práva,

– s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a další nástroje Organizace spojených národů (OSN) týkající se lidských práv,

– s ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu,

– s ohledem na závěry Rady ohledně přípravného procesu na Světový humanitární summit přijaté ve dnech 10.–11. prosince 2015,

– s ohledem na článek 208 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který se týká soudržnosti politik ve prospěch rozvoje,

– s ohledem na závěry Rady pro zahraniční věci ohledně podpory dodržování mezinárodního humanitárního práva přijaté dne 8. prosince 2009,

– s ohledem na aktualizované obecné zásady Evropské unie na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva[1],

– s ohledem na zásady partnerství (schválené v rámci celosvětového humanitárního programu) ze dne 12. července 2007,

– s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN pro Světový humanitární summit s názvem „Jedno lidstvo, sdílená odpovědnost“ ze dne 2. února 2016,

– s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1998 ze dne 12. července 2011 a č. 2143 ze dne 7. března 2014 o ochraně dětí zasažených ozbrojeným konfliktem,

– s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN č. 64/290 ze dne 9. července 2010 o právu na vzdělávání v mimořádných situacích,

– s ohledem na svá následující usnesení: usnesení ze dne 25. února 2016 o humanitární situaci v Jemenu[2], ze dne 4. února 2016 o systematickém masovém vyvražďování náboženských menšin tzv. Islámským státem v Iráku a Sýrii (ISIS/Dá'iš)[3], ze dne 26. listopadu 2015 o vzdělávání dětí v mimořádných situacích a ve vleklých krizích[4], ze dne 27. února 2014 o používání ozbrojených bezpilotních letounů[5] a usnesení ze dne

[1] Úř. věst. C 303, 15.12.2009, s. 12.
[2] Přijaté texty, P8_TA(2016)0066.
[3] Přijaté texty, P8_TA(2016)0051.
[4] Přijaté texty, P8_TA(2015)0418.
[5] Přijaté texty, P7_TA(2014)0172.

16. prosince 2015 o přípravě na Světový humanitární summit: výzvy a příležitosti pro humanitární pomoc[1],

– s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1502 (2003) o násilí páchaném na humanitárních pracovnících a rezoluci č. 2175 (2014) o ochraně civilistů v ozbrojeném konfliktu,

– s ohledem na prohlášení o bezpečných školách z května 2015, jehož schvalování bylo zahájeno na konferenci v Oslu o bezpečných školách svolané norský ministerstvem zahraničních věcí v květnu 2015, a na související pokyny pro ochranu škol a univerzit před vojenským využitím během ozbrojených konfliktů,

– s ohledem na sdělení obsahující obecné pokyny pro případ útoků na školy a nemocnice zaměřené na podporu osob zapojených do monitorování, informování a hájení práv, které vydala zvláštní zástupkyně generálního tajemníka OSN pro otázky dětí a ozbrojených konfliktů dne 21. května 2014,

– s ohledem na rezoluci přijatou dne 10. prosince 2015 na 32. mezinárodní konferenci Červeného kříže a Červeného půlměsíce a týkající se posílení dodržování mezinárodního humanitárního práva,

– s ohledem na zprávu Mezinárodního výboru Červeného kříže (MVČK) o projektu „zdravotní péče v nebezpečí“ a zprávu téhož výboru o násilí páchaném na zdravotnickém personálu a útocích na zdravotnická zařízení,

– s ohledem na čl. 128 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že mezinárodní společenství bylo v posledních několika letech svědkem děsivých tendencí k útokům na nemocnice a školy, které se začaly projevovat v rámci ozbrojených konfliktů na celém světě, jako byly např. útoky na zdravotnická střediska organizace Lékaři bez hranic (MSF) v afghánském Kundúzu ze dne 3. října 2015, v jemenském Razahu ze dne 10. ledna 2016 a útoky v řadě syrských měst, k nimž došlo v průběhu stávajícího konfliktu; vzhledem k tomu, že nebývale narůstá odmítání humanitární pomoci a přístupu, počet poprav civilistů a humanitárních pracovníků, zadržování osob v otřesných podmínkách a využívání civilistů coby rukojmích nebo jejich nucení k otroctví; vzhledem k tomu, že rostoucí potřeby a výzvy, nedostatek dlouhodobých závazků a zvyšující se náklady na humanitární pomoc přispěly k tomu, že současný systém humanitární pomoci dosáhl svých hranic a že tato situace přinutila řadu organizací k dočasnému pozastavení potravinové pomoci, poskytování přístřeší a dalších humanitárních operací, které zachraňují životy;

B. vzhledem k tomu, že první Světový humanitární summit se bude konat v Istanbulu ve dnech 23.–24. května 2016; vzhledem k tomu, že generální tajemník OSN ve své zprávě pro Světový humanitární summit nazvané „Jedno lidstvo, sdílená odpovědnost“ upozorňuje na jev, který nazývá „bezostyšným a surovým narušením dodržování mezinárodních lidských práv a humanitárního práva“ v průběhu ozbrojených konfliktů,

[1] Přijaté texty, P8_TA(2015)0459.

což by mohlo způsobit návrat do doby, kdy války neměly žádná omezení; vzhledem k tomu, že se v této zprávě uvádí, že k tomuto narušení přispívá skutečnost, že se nepodařilo požadovat a prosadit dodržování těchto norem, ani podpořit stávající mechanismy vymáhání, dohledu a odpovědnosti;

C. vzhledem k tomu, že účelem mezinárodního humanitárního práva, známého rovněž pod názvem právo ozbrojených konfliktů, je zmírnit dopady ozbrojeného konfliktu prostřednictvím ochrany osob, které se ho neúčastní, jakož i díky regulaci prostředků a metod vedení boje;

D. vzhledem k tomu, že jasným úkolem Rady bezpečnosti OSN je zajišťovat dodržování mezinárodního práva, jež se týká ochrany všech humanitárních pracovníků;

E. vzhledem k tomu, že je zapotřebí posílit ochranu humanitárních pracovníků, aniž by se v příslušných bezpečnostních opatřeních rozlišovalo mezi mezinárodními a místními pracovníky;

F. vzhledem k tomu, že rostoucí zapojování nestátních subjektů, teroristických skupin a dalších subjektů do ozbrojených konfliktů komplikuje uplatňování mezinárodního humanitárního práva; vzhledem k tomu, že všechny strany konfliktu, včetně státních a nestátních ozbrojených stran, musí humanitárním subjektům zaručit potřebný přístup ke zranitelnému civilnímu obyvatelstvu postiženému konfliktem za účelem poskytnutí pomoci;

G. vzhledem k tomu, že humanitární zásady lidskosti, neutrality, nestrannosti a nezávislosti a základní pravidla mezinárodního humanitárního práva a lidských práv obsažená v Ženevských úmluvách a dodatkových protokolech k těmto úmluvám musí být základem všech humanitárních opatření; vzhledem k tomu, že ochrana vysídlených osob musí být zaručena bez jakýchkoli podmínek a že pomoc musí být převážně nezávislá, tj. nesmí být podmíněna politickými, ekonomickými či bezpečnostními požadavky ani zatížena jakoukoli formou diskriminace;

H. vzhledem k tomu, že nemocnice a lékařský personál požívají v rámci mezinárodního humanitárního práva zvláštní ochrany a že jakékoli záměrné útoky na civilní obyvatelstvo a civilní infrastrukturu jsou podle mezinárodního humanitárního práva jednoznačně zakázány a považovány za vážné porušení tohoto práva;

I. vzhledem k tomu, že Římský statut Mezinárodního trestního soudu definuje útoky na humanitární pracovníky jako válečné zločiny; vzhledem k tomu, že tento statut rovněž zdůrazňuje, že cílené útoky na budovy sloužící náboženským, vzdělávacím, uměleckým, vědeckým nebo charitativním účelům nebo na historické památky jsou považovány za válečný zločin;

J. vzhledem k tomu, že nedotknutelnost prostor a majetku OSN, včetně škol a zdravotních středisek, je chráněna Úmluvou o výsadách a imunitách Organizace spojených národů z roku 1946;

K. vzhledem k tomu, že MVČR rovněž prohlásil, že povinnost vyšetřovat podezření

z válečných zločinů je stanovena obyčejovým mezinárodním humanitárním právem a že platí jak pro mezinárodní, tak pro vnitrostátní ozbrojené konflikty;

L. vzhledem k tomu, že některé ozbrojené skupiny nesouhlasí se sekulárním vzděláváním a vzděláváním dívek nebo s tím, aby o dívky pečoval mužský zdravotnický personál, a že proto brání přístupu k těmto službám; vzhledem k tomu, že obecná atmosféra nedostatku bezpečí vznikající v ozbrojených konfliktech také znemožňuje dětem, učitelům a zdravotnickému personálu přístup do škol či vyhledání lékařské pomoci; vzhledem k tomu, že ženy a děti čelí zvýšeným rizikům v důsledku nuceného vysídlování a zhroucení běžných struktur v oblasti ochrany a podpory; vzhledem k tomu, že mezinárodní humanitární právo vyžaduje, aby byla dívkám a ženám, které byly za války znásilněny, bez jakékoliv diskriminace poskytnuta veškerá nezbytná lékařská péče;

M. vzhledem k tomu, že ke dni 14. března 2016 schválilo 52 států, včetně několika, ovšem nikoli všech členských států EU, prohlášení o bezpečných školách, jež je výsledkem konference v Oslu o bezpečných školách konané v květnu 2015;

N. vzhledem k tomu, že Rada pro zahraniční věci při přijímání obecných zásad EU na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva zdůraznila, že je důležité účinně se vypořádat s dědictvím závažného porušování práva podporou vhodných mechanismů odpovědnosti, a upozornila na to, že v případech, kdy daný stát či dané státy nemohou či nechtějí vykonávat svou jurisdikci, může hrát klíčovou úlohu Mezinárodní trestní soud; vzhledem k tomu, že obecné zásady EU stanovují, že „příslušné pracovní skupiny Rady“ mají sledovat situace, při kterých lze použít mezinárodní humanitární právo, a v těchto případech doporučit akci na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva (bod 15 písm. a));

O. vzhledem k tomu, že MVČK uspořádal v letech 2012 až 2015 rozsáhlé konzultace o tom, jak lze posílit právní ochranu obětí ozbrojených konfliktů a jak zefektivnit mechanismy, jež mají zajišťovat dodržování mezinárodního humanitárního práva;

P. vzhledem k tomu, že obecné zásady EU na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva uvádějí řadu opatření, která má EU v tomto ohledu k dispozici v rámci svých vztahů se třetími zeměmi a která zahrnují mimo jiné politický dialog, veřejná prohlášení, restriktivní opatření, spolupráci s jinými mezinárodními subjekty, operace k řešení krizí, občanskou odpovědnost, školení a kontrolu vývozu zbraní;

Q. vzhledem k tomu, že se státům účastnícím se 32. konference Mezinárodního hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce konané v prosinci 2015 nakonec nepodařilo dospět k dohodě o novém mechanismu, který navrhl Mezinárodní výbor Červeného kříže a švýcarská vláda za účelem důslednějšího dodržování mezinárodního humanitárního práva; vzhledem k tomu, že se zúčastněné státy dohodly na zahájení nových mezivládních jednání s cílem nalézt způsoby, jak zajistit účinnější provádění mezinárodního humanitárního práva, a představit výsledky těchto jednání na příští mezinárodní konferenci v roce 2019;

R. vzhledem k tomu, že částka 909 milionů EUR v kapitole pro humanitární pomoc EU na rok 2015 představuje méně než 1 % celkového rozpočtu EU; vzhledem k tomu, že lepší

propojení naléhavých zásahů a dlouhodobé pomoci představuje jednu z možností, jak snížit současný nepoměr mezi obrovskými humanitárními potřebami a dostupnými prostředky;

1. znovu potvrzuje zásadní příspěvek mezinárodního humanitárního práva k moderním dějinám lidstva a vyzývá všechny členské státy OSN, aby využily příležitosti, kterou skýtá Světový humanitární summit (WHS), a znovu zdůraznily ústřední význam mezinárodního humanitárního práva a ochrany, kterou poskytuje;

2. vyjadřuje hluboké politování nad nedodržováním mezinárodního humanitárního práva a je zděšen a hluboce znepokojen smrtícími útoky na nemocnice, školy a další civilní cíle, k nimž ve stále znepokojivější míře dochází během ozbrojených konfliktů na celém světě a jejichž cílem a oběťmi se stávají pacienti, studenti, lékaři a učitelé, humanitární pracovníci, děti a rodinní příslušníci; zastává názor, že tyto útoky musí být nejen odsouzeny mezinárodním společenstvím, ale následně i nezávisle vyšetřeny, a že se viníci musí za své činy skutečně zodpovídat; vyzývá členské státy, orgány a instituce EU a místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, aby uznaly skutečný rozsah této krize a aby k jejímu řešení použily veškeré nástroje, jež mají k dispozici;

3. odsuzuje útoky na nemocnice a školy, které zakazuje mezinárodní právo, a konstatuje, že tyto činy mohou představovat hrubé porušení Ženevské úmluvy z roku 1949 a válečné zločiny podle Římského statutu Mezinárodního trestního soudu; je přesvědčen o tom, že během ozbrojených konfliktů musí být zaručena neutralita a ochrana zdravotnických a vzdělávacích zařízení pomocí transparentního, nezávislého a nestranného vyšetřování spáchaných brutálních útoků, jež povede k pohnání všech zúčastněných stran ke skutečné zodpovědnosti za spáchané zločiny; zdůrazňuje, že je nutné rozlišovat mezi humanitárními a vojenskými aktéry a že je nutné zabránit kooptaci humanitární činnosti pro vojenské či politické účely, která poškozuje a ohrožuje skutečné humanitární operace a jejich personál;

4. odsuzuje využívání nemocnic a škol stranami ozbrojeného konfliktu, v důsledku čehož se stávají terčem útoků; připomíná, že ti, kteří využívají osoby nebo nemovitosti, jež jsou pod ochranou, coby lidské štíty nebo k maskování, jsou také vinni porušováním mezinárodního humanitárního práva;

5. vyzývá strany konfliktu, aby dodržovaly základní zásady mezinárodního humanitárního práva a zdržely se úmyslných útoků na civilní infrastrukturu; zdůrazňuje, že je důležité zlepšit bezpečnost humanitárních pracovníků, aby bylo možné účinněji reagovat na útoky; proto žádá EU a její členské státy, aby vyzvaly OSN a Radu bezpečnosti OSN k tomu, aby zaručily ochranu místních i mezinárodních humanitárních pracovníků;

6. oceňuje obdivuhodnou odvahu a nasazení mezinárodního i místního zdravotnického personálu, učitelů a humanitárních pracovníků, kteří působí v oblastech konfliktu;

7. zdůrazňuje, že mezi lidská práva patří i právo na zdraví, a proto vyzývá všechny strany ozbrojených konfliktů, aby během nich zaručily poskytování dostupných, přijatelných a kvalitních zdravotnických služeb;

8. zdůrazňuje, že je nutné, aby se humanitární a rozvojová pomoc lépe doplňovaly, aby se zvýšila jejich efektivita a odstranily nedostatky ve financování humanitární pomoci, a současně že je třeba zvýšit financování rozvojové a humanitární pomoci; vyzývá EU, její členské státy a další mezinárodní dárce, aby na Světovém humanitárním summitu plně přijali navrhované klíčové závazky, které jsou na seznamu pořadu jednání v zájmu lidstva („Agenda for Humanity“), jenž se zaměřuje na snížení humanitárního dopadu nepřátelských akcí a umožnění humanitárních akcí;

9. vyzývá EU a její členské státy, aby naléhaly na Radu bezpečnosti OSN, aby využívala veškerých dostupných prostředků, jako jsou cílená opatření, zřízení zjišťovacích misí nebo vyšetřovacích komisí, a soudních mechanismů, jako je postupování případů Mezinárodnímu trestnímu soudu; požaduje, aby při rozhodování v Radě bezpečnosti nebylo v případech týkajících se humanitárních akcí uplatňováno právo veta, aby byly důsledněji dodržovány mezinárodní právní normy, které stanoví ochranu humanitárních pracovníků, aby byly systematicky vyšetřovány činy, které by mohly představovat porušení těchto norem, a aby byly předány spravedlnosti osoby, u nichž existuje podezření, že jsou za tyto činy odpovědné;

10. vyjadřuje hluboké politování nad tím, že řada partnerů EU a jejích členských států se dopouští hrubého porušování mezinárodního humanitárního práva; vyzývá EU, aby využila všech dostupných dvoustranných nástrojů a účinně podporovala dodržování mezinárodního humanitárního práva svými partnery, a to i prostřednictvím politického dialogu, a aby v případě, že tento dialog nepovede k žádným výsledkům, zvážila jiná opatření v souladu s obecnými zásadami EU na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva;

11. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby zahájila iniciativu s cílem uvalit zbrojní embargo EU na země, jež jsou odpovědné za závažné porušování mezinárodního humanitárního práva, zejména pokud jde o záměrné útoky na civilní infrastrukturu; zdůrazňuje, že další povolování prodeje zbraní těmto zemím je porušením společného postoje Rady 2008/944/SZBP ze dne 8. prosince 2008[1];

12. vyzývá Radu pro zahraniční věci a místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby vznesly požadavek na vedoucí misí EU a příslušné zástupce EU (vedoucí civilních operací EU, velitele vojenských operací EU a zvláštní zástupce EU), aby podávali zprávy o závažných případech porušování mezinárodního humanitárního práva;

13. vybízí EU a její členské státy, aby plně podporovaly výzvu generálního tajemníka OSN, aby všechny členské státy OSN využily příležitosti Světového humanitárního summitu k obnovení závazků v oblasti ochrany civilního obyvatelstva a aby zajistily lidská práva pro všechny tím, že budou dodržovat, provádět a podporovat pravidla, na nichž se již dříve dohodly; poukazuje na to, jaký význam přisuzuje generální tajemník OSN posílení mezinárodních vyšetřovacích a soudních systémů, včetně Mezinárodního trestního soudu, doplňujících vnitrostátní rámce, s cílem skoncovat s beztrestností, jsou-li porušována mezinárodní humanitární práva;

[1] Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99.

14. uznává význam obecných zásad EU na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva, neboť žádné další státy nebo organizace podobný dokument nepřijaly; vyzývá EU a její členské státy, aby obecné zásady EU skutečně naplňovaly;

15. vyzývá Radu pro zahraniční věci a místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby zajistily, aby politiky a činnosti EU související s mezinárodním humanitárním právem byly vytvářeny koherentně a efektivně a aby uplatňování zásad mezinárodního humanitárního práva přednostně spadalo do působnosti pracovní skupiny Rady pro mezinárodní právo veřejné, jíž předsedá předsednictví Rady; v této souvislosti zdůrazňuje, že podle obecných zásad EU mají „příslušné pracovní skupiny Rady“ monitorovat situace, při kterých se mezinárodní humanitární právo uplatňuje, a doporučit v těchto případech opatření na podporu dodržování tohoto práva; vyzývá EU a členské státy, aby poskytovaly podrobnější informace o provádění obecných zásad v rámci konkrétních konfliktů, a to zejména ve výroční zprávě EU o lidských právech a demokracii;

16. připomíná postoj přijatý v rámci obecných zásad EU, podle kterého má být v příslušných případech zváženo využití služeb mezinárodní humanitární vyšetřovací komise (IHFFC) založené podle dodatkového protokolu I k Ženevským úmluvám z roku 1949, jež může prostřednictvím svých vyšetřovacích kapacit a funkce zprostředkovatele přispět k prosazování dodržování mezinárodního humanitárního práva; s politováním konstatuje, že služby IHFFC nejsou využívány, a vyzývá zúčastněné strany, aby tuto možnost zvážily; vyzývá všechny členské státy, aby uznaly pravomoci IHFFC;

17. požaduje posílení institucionálního prostoru pro působení mezinárodního společenství, pokud jde o řešení společných problémů týkajících se provádění mezinárodního humanitárního práva; vítá skutečnost, že se EU a její členské státy zavázaly Mezinárodnímu výboru Červeného kříže k důrazné podpoře zřízení efektivního mechanismu pro účinnější dodržování mezinárodního humanitárního práva, vyzývá však místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby podala Parlamentu zprávu o svých záměrech a strategii pro realizaci tohoto závazku v rámci nadcházejících mezivládních jednání, aby mohly být nalezeny způsoby účinnějšího uplatňování mezinárodního humanitárního práva, jak bylo dohodnuto na 32. mezinárodní konferenci Červeného kříže a Červeného půlměsíce v prosinci 2015, a mohl tak být posílen systém řízení mezinárodního humanitárního práva;

18. vítá zavedený postup, kdy EU a členské státy přijímají závazky vůči konferenci Mezinárodního výboru Červeného kříže; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby pravidelně podávala zprávy o naplňování těchto závazků, zejména začleněním podrobného oddílu do kapitoly o mezinárodním humanitárním právu ve výroční zprávě Rady o lidských právech;

19. vyzývá OSN a EU, aby podporovaly kampaně, jejichž účelem je zajistit, aby si všichni aktéři, včetně nestátních ozbrojených skupin, byli vědomi svých povinností, jež jim ukládá mezinárodní právo, a aby dodržovali svou povinnost umožňovat humanitární pomoc a ochranu lidí, kteří se nacházejí pod jejich vlivem;

20. vyzývá členské státy, aby šly příkladem a splnily svůj závazek ratifikovat hlavní nástroje mezinárodního humanitárního práva i další příslušné právní nástroje, které mají dopad na

mezinárodní humanitární právo;

21. opakuje, že je vážně znepokojen používáním bezpilotních letounů vybavených zbraněmi mimo mezinárodní právní rámec, a trvá na své výzvě Radě, aby přijala společný postoj EU k používání bezpilotních letounů vybavených zbraněmi;

22. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi, zvláštnímu zástupci Evropské unie pro lidská práva, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi OSN, předsedovi Valného shromáždění OSN a vládám členských států OSN.